

कर्मणि पृष्ठी । वाथवा यत् मांसं स्वरौ पञ्चजनकाले रिप्तं लिप्तमस्ति स्वरूपा
पशुमनक्तीति श्रुतेः । यत् स्वधितौ शासे लिप्तमस्ति हेदनकालेऽवदानकाले च ।
यच्च शमितुर्हस्तयोः लिप्तं यच्च शमितुर्नखेषु लिप्तम् हे अथ सर्वा ता सर्वाणि
तानि अपि देवेषु अस्तु भवन्तु वचनव्यत्ययः सर्वं तदीयं देवभोग्यं भवतु ॥३२॥

यद्वधमुदरस्यापवाति य आमस्य क्रविषो गन्धोऽस्ति ।

सुकृता तहमितारः कृण्वन्तु मेधं शृतपाकं पचन्तु ॥३३॥

उदरस्य ऊवधमीषज्जीर्णतृणपुरीषं यत् अपवाति अपगहति । भक्षितमपक्व-
मामाशयस्थमूवधमुच्यते । आमस्यापक्वस्य क्रविषो मांसस्य यो गन्धो लेशोऽस्ति
शमितारः विशसितारः तत्सर्वं सुकृता सुकृतं सुसंस्कृतं कृण्वन्तु कुर्वन्तु । उतापि
च मेधं मेध्यमश्च शृतपाकं यथा पचन्तु शृतो देवयोग्यो जातः पाको यस्मिन्कर्म-
णि तथा पचन्तु अतिपक्वमीषत्पक्वं च मा कुर्वन्त्वित्यर्थः ॥३३॥

यत्ते गात्रादग्निना पच्यमानादभि शूलं निहतस्यावधावति ।

मा तदूम्यामाश्रिषन्मा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशन्त्यो रातमस्तु ॥३४॥

हे अथ अग्निना पच्यमानात्ते तव गात्रात् शरीरात् यत् ऊष्मा रसो वा अ-
वधावति अधस्ताद्गहति । तथा निहतस्य निःशेषेण हृतस्य यत् अङ्गं शूलमभि
अवधावति शूलेन पाके क्रियमाणे यन्निर्गहति तन्निर्गतमूष्माङ्गादिकं भूम्यां मा
आश्रिषत् भूम्याश्रिष्टं मा भूत् श्रिषेः पुषादित्येवम् । तथा तृणेषु माश्रिषत् वि-
शसनसमये तृणलग्नं मास्तु । किं तर्हि तत्पतितं तृणलग्नं सर्वं देवेभ्यो रातं द-
त्तमस्तु रा दाने । कीदृशेभ्यो देवेभ्यः उशन्ति कामयन्ते ते उशन्तः तेभ्यः रुविः
कामयमानिभ्यः वश कान्तौ लटः शत्रादिशः ॥३४॥

ये वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वं य ईमाहुः सुरभिर्निर्हरेति ।

ये चार्वतो माऽसभिन्नामुपासतऽउतो तेषामभिर्गूर्तिर्न इन्वतु ॥३५॥

ये जनाः पक्वं वाजिनमश्च परिपश्यन्ति अयं पक्व इति जानन्ति । ये ईम् ईमि-
त्यव्ययं चार्थं ये च इत्याहुः एवं कथयन्ति किम् सुरभिः सुगन्धः पाको जातः अ-